

udtalte noget som helst Ønske om Forandring i den, hverken med Hensyn til Tilveiebringelsen af Præster eller i Retning af Fritagelse for at opføre en egen Bygning. Alle de Nøster, der for 5 Aar siden løde rundt omkring fra imod Valgmenighedsloven, ere nu forstummede og ere slet ikke komne frem. Det ligger vistnok deri, at Alle ere gaaede ud fra den Forudsætning, at den hies Regjering, der har forelagt Loven, saaledes som den nu er gjældende, ogsaa vilde holde fast ved den i den Stikkelse, og at det Flertal, der forrige Gang vedtog Loven, vilde fastholde den Stilling, som det den Gang indtog. Det er derfor, tror jeg, at der fra den Side ikke nu er fremkommet lignende Udtalelser som for 5 Aar siden. Naar der saaledes ikke har viist sig Trang til en Forandring, anser jeg det for aldeles urigtigt at foretage en saadan, og man kan ikke af Hensyn til Aastanden om, at vi mangle virkelig Frihed, vedtage noget Iderligere i denne Henseende. Vi have saamegen virkelig Frihed, at de, der ville benytte den paa rette Maade og af en virkelig religiøs Trang, ogsaa virkelig vilde kunne faae denne tilfredsstillet. Folkekirkens Sognemenighedsmedlemmer kunne løse Sognebaand, og naar man ser hen til, hvor let Afgang der er til at komme i Berøring med forskjellige Præster, skulde det være besynderligt, om Enhver ikke ad denne Vej skulde kunne finde den Ophjælpelse, som han søger; de, der ikke kunne finde den, maa man befrygte ere paa Veie til at blive religiøst forvildede. Dersom Sognemenighedsmedlemmer ikke kunne nogen anden Sognepræst at slutte sig til, have de jo desuden Afgang til at løse Sognebaand til en Valgmenighedspræst. Jeg kan forøvrigt ikke se, hvorfor man skulde gaa ind paa at give Sognemenighedsmedlemmer en sær Afgang til at slutte sig til en Valgmenighedspræst; jeg ser ikke, at der er nogen Garanti for, at Valgmenighedspræster ere bedre end andre Præster. Det er desuden ikke sagt, at det altid er Tilfældet, at de, der slutte sig til en anden Præst, gjøre det for at afhjælpe en virkelig religiøs Trang; det kan være af ganske andre Grunde. Maaske er det, fordi Sognepræsten er deres Modstander i andre Sager; for Andres Vedkommende er det maaske, fordi de tro, at de ere bedre end andre Mennesker, maaske gjøre de det endog for at søge Leilighed til at vridere deres Sognepræst, men i alt Fald vilde de ofte af ganske andre Grunde end religiøse finde det bekvemt eller behageligt at faae en fremmed Præst i Menigheden. Nu er der vel foreslaaet en Forandring med Hensyn til Antallet af de Menighedsmedlemmer, der skulle til for at danne en Valgmenighed inden i Sognemenigheden. Hvad det angaar, maa jeg invidertid tilstaa, at jeg ikke lægger stor Vægt paa, enten det er 10 eller 20. Tallene ere vel forskellige, men det vil ikke være vanskeligt for et Par enkelte virksomme Menighedsmedlemmer i et større Sogn at opsøge 18

andre til at følge dem, og de kunne maaske faae dem til at følge sig, som jeg allerede har antydnet, ikke af religiøse, men af ganske andre Grunde. — Den ærede Landsstingsmand for 4de Kredts (Sonne) udtalte som et af Motiverne for at give Valgmenighederne Afgang til Kirken, at deres Medlemmer deltagte i Kirkens Vedligeholdelse; men det er jo slet ikke sagt, at de gjøre det, derom staar der Intet i Forslaget; og det er jo langt fra, at alle Menighedens Medlemmer, fordi de holde egen Husstand, derfor give noget Bidrag til Kirkens Vedligeholdelse. Men selv om saa var, at de ydede Bidrag til Kirkens Vedligeholdelse, forekommer det mig, at det kunde medføre meget farlige Konsekventier, naar man gif ud fra at tillade enkelte Medlemmer at benytte Sognekirken paa anden Maade end den, som den er bestemt til, fordi de deltog i Kirkens Vedligeholdelse. Med samme Berettigelse, mener jeg, at andre Medlemmer da kunde gjøre samme Aa- stand gjældende, at de, fordi de deltog i Afgifterne til Kirkens Vedligeholdelse, naar de have Brug for et saadant større Lokale, kunne benytte den til, hvad de finde for godt, i alt Fald til, hvad den ikke er bestemt til som Sognekirke. Nei, lad dem, der søle Uro og vide, hvorved de vilde finde Trøst, bringe det Offer der skal til for at opføre en Kirkebygning! Naar de søle en saadan Trang, da tenk og overveie de, de prøve på dem selv, forinden de løse Sognebaand eller danne en Menighed, og slutte sig ikke til en Valgmenighed i Dag for atter at forlade den imorgen! Derfor vil jeg ikke stemme for en saadan Bestemmelse som denne, at, fordi enkelte Medlemmer i Sognemenigheden forlange en Valgmenighed oprettet indenfor denne eller indenfor Sognets Grændser, skal Sognekirken overlades dem til Benyttelse. Det er desuden et Spørgsmaal, som blev antydnet af den ærede Minister, om ikke Valgmenighederne ere heldigt stillede ved at have deres egen Kirke. Derved bliver deres egen Stilling mere selvstændig; i denne Kirke samles de Enstroende, der have de, der samles, indbyrdes Kjendskab til hinanden, og der lukke de Døren for dem, de ikke ville have indenfor, hvorimod de, naar de samles i Sognets Kirke, maa finde sig i, at Alle trænge sig ind til dem, selv blot Nygjerrige, hvorved den Ro og Afsondring, som de sætte Pris paa, kan blive til det Modsatte, til Uro og Forstyrrelse. For mig er det klart, at det vilde være en Illusion, dersom man vedtog enten de to Forslag, der ere komne fra det andet Thing, eller den Bestemmelse, man her holder paa, idet vi desuagtet ikke vilde faae Ro med Hensyn til Udvielsen af For- dringerne om Kirkernes Brug. De, der vilde danne Valgmenigheder, og som vilde løsne sig fra Sognemenighederne, vilde ind- smugle saa en og saa en anden Bestemmelse, og naar de have faaet deres Forlangende gjennemført